

GUMMERUS-PIHKALAN SANOMAT 1/2019

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Tervehdys Kaikille Rakkaat sukulaiset,

Olemme uuden hallituksen kanssa aloittaneet työskentelymme varsin aktiivisesti. Hallituksen kokouksia on ollut 18 joista suurin osa skypen kautta. Aluksihan kokoontuimme yhdessä vanhan hallituksen kanssa jotta saimme tiliasiamme ajantasalle ja varsin mielenkiintoinen ja vaiherikas se projekti olikin. Saldona paitsi tiliasioiden ajantasalle saattaminen niin myös aktiivinen yhteistoiminta ja tutustuminen uuden ja vanhan hallituksen kanssa sekä kahden ylimääräisen kokouksen järjestäminen toi lisää mukavaa kanssakäymistä ja tapaamisia sukulaisten kesken.

Uuden sukukirjan myötä on myös mielenkiintoista katsoa kuka meistä mistäkin haarasta polveutuu ja lukea myös mielenkiintoisia tarinoita joita Tuula on kirjaan koonnut.

Nyt olemme saaneet myös jäsenrekisterin siirrettyä jäsenrekisteriohjelmaan ja aloittaneet aktiivisesti myös somekanavilla (facebook, instagram, youtubekanava) kiitos Tuulan ja Matin. Toivommekin kaikkien teidän osallistuvan aktiivisesti päivityksien tekemiseen ja kuulumisten jakamiseen myös somekanavien kautta.

Päivin tytär Pauliina on myös suunnittelemassa omaa sukuhaaroja kuvaavaa postikorttia meille. Postimerkkejä jo tilasimme joulukuksi joten myös niitä samoin kuin muitakin suku tuotteita voit tilata yhdistyksemme nettisivujen kautta.

Seuraava sukukokous on Turussa 2020 elokuussa ja nyt olemme jo aloittaneet kartoittamaan pitopaikkaa ja ajankohtaa laitamme siitä mahdollisimman pian viestiä. Joten pääsemme yhteiseen tapaamiseen sukumme synnyinsijoille.

Toivotan kaikille oikein aurinkoista kesää

Ollaan yhteyksissä

Ypäjällä 18.5.2019

Anu Korppoo

Gummerus-Pihkalan sanomat
ISSN 0786-5147

Toimittanut Gummerus-
Pihkalan Sukuyhdistys Ry:n
hallitus

Toimituksen osoite:

Gummerus-Pihkalan Sanomat
C/O Mikko Nahkola
Kukkoinkivenkatu 15
33560 Tampere

Sivunvalmistus ja paino:

Teroprint Oy, Mikkeli

Tuula Pihkala, syntyisin Tampereelta, nykyisin mikkiläinen. Työskentelen projektipäällikkönä Mikkelin kehitysyhtiö Miksei Oy:ssä matkailuysikössä. Työhistoriaa on myös hevosurheilun, tapahtumatuotannon, kansainvälisen viestinnän ja projektityöskentelyn parista. Filosofian maisteri

Harrastan hevosurheilua, retkimelontaa, puutöitä ja muita kädentaitoja sekä kirjallisuutta. Tulin valituksi sukuyhdistyksen hallitukseen sukokokouksessa 2017 ja otin tuolloin pyynnöstä sihteerin hommat hoitaakseni.

Sukuyhdistyksen toiminta alkoi kiinnostaa työstäessäni toimeksiantona uusinta sukukirjaamme. Toiminnan uudistaminen entistä nuorekkaampaan suuntaan ja hallinnon saattaminen ajan tasalle ovat motiivejani olla mukana.

Anu Korppoo

Olen syntynyt Orivedellä ja lapsuuteni pääasiassa viettänyt Mäntässä. Nykyisin asun perheeni kanssa Ypäjällä. Olen ammatiltani ratsastuksenopettaja ja ammattivalmentaja. Työskentelen Hevosopistolle ja Suomen Ratsastajainliitolle opettajana, valmentajana sekä valmentajakouluttajana. Sukuyhdistykseen toimintaan tulin mukaan 2009 Timon hallituksen aloittaessa. Harrastan monipuolisen hevosurheilussa toimimisen lisäksi jack russell terrierien kasvatusta, yhdistystoimintaa, musiikkia sekä kulttuuria.

Nimi: Teija Pihkala

Ikä: 47

Tehtävä hallituksessa ja koska aloittanut hallituksessa: Olen ollut hallituksessa yli kymmenen vuotta (Jyväskylän kokouksesta lähtien), ensin varajäsenenä ja sittemmin varsinaisena jäsenenä.

Kotipaikka: Järvenpää

Ammatti: Koulutussuunnittelija

Yhteystiedot:

teija.pihkala(at)kotikone.fi, 040-5428704

Sukukirjan taulu/sivu: 533-1

Vapaamuotoinen itsensä esittely:

Aitoosta kotoisin oleva perheenäiti, joka innostuu mm. lukemisesta, lumilautailusta, askartelusta, trampoliinihyppelystä, mökkeilystä ja ihmisten tapaamisesta. Kaiken kaikkiaan kiinnostuksen kohteita on enemmän kuin aikaa.

Miksi haluan olla mukana sukuyhdistyksen hallinnossa?

Haukassa seurassa on mukava olla!

Olemme verkossa ja sosiaalisessa mediassa – tule mukaan!

Kotisivumme

<http://gummerus-pihkala.fi/index.html>

Facebook-ryhmämme

<https://www.facebook.com/groups/gummeruspihkala/>

Instagram-tiliimme

<https://www.instagram.com/gummeruspihkala/>

Youtube-kanavamme

<https://www.youtube.com/channel/UCMpQMnbpja8k9St4>

Yhdistyksen hallitus esittäytyy

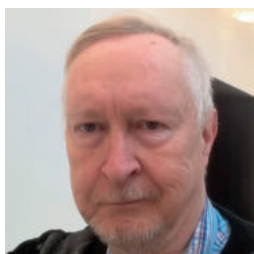

Päivi Saukko

Olen syntynyt Helsingissä, mutta asunut jo yli 60 vuotta Espoossa. Kesällä 2017 serkkuni kannusti minua osallistumaan sukuyhdistyksen toimintaan ja minut valittiin hallituksen jäseneksi. Yhdistystoiminta mukavien ihmisten kanssa yhteisen kiinnostuksen kohteen äärellä on minulle tällä hetkellä mitä sopivin harrastus.

Perheeseen kuuluu puoliso ja kolme aikuista lasta. Minulla on terveydenhuoltoalan koulutus ja teen töitä yrittäjänä (musiikkiterapeutina, kouluttajana ja työnohjaajana) ja välillä myös tutkijana. Vapaa-aikana käyn mielelläni konserteissa, teatterissa ja taidenäyttelyissä. Taide kaikissa muodoissaan on lähellä sydäntäni. Taide ja luova toiminta merkitsevät minulle hyvinvoinnin lähdeä samoin kuin läheiset ihmissuhteet ja mielekäs liikunta.

Sukukirjan taulu/sivu 145-1
(sukukirja II s. 62)

Olen Matti Pihkala, 66 vuotta ja asun Vantaalla. Olen tamperelaislähtöinen, mutta jo yli 30 vuotta Vantaalla asunut mies, joka opiskeli ja suoritti VTK:n tutkinnon Helsingin yliopistossa 1977. Työskennellyt IT-yrityksissä markkinointitehtävissä, julkishallinnossa suunnittelu- ja hallintotehtävissä sekä kolmannella sektorilla henkilöstöjohtajana. Eläkkeellä Kalliolan setlementin henkilöstöjohtajan tehtävästä. Perheeseen kuuluvat puoliso ja neljä aikuista lasta. Harrastan lukemista, kirjoittamista, vapaaehtoistyötä, sosiaalista mediaa, bluesin kuuntelua, kevyttä kuntoliikuntaa sekä penkkiurheilua (Tampereen Ilves).

Olen yhdistyksemme hallituksen jäsen vuodesta 2018, toimin mm. yhdistyksemme some-asioissa vastaavana (Facebook- ja Instagram-tilit). Haluaisin ehkä olla muuttamassa mielikuvaa sukuyhdistyksen toimintatavoista. Joitakin toivon saatavan mukaan sellaisia elementtejä, jotka voisivat innostaa entistä nuorempia jäseniä mukaan toimintaamme. Puhelinnumero ja sähköposti): 050 5160 965 ja pihkalanmatti@gmail.com
Sukukirjan taulu/sivu: Taulu 519

Nimi: Mikko Nahkola

Ikä: 41 vuotta

Tehtävä hallituksessa ja koska aloittanut hallituksessa:

Hallituksen jäsen vuodesta 2018

Kotipaikka: Tampere

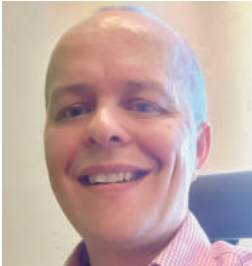
Ammatti: Tietotekniikan järjestelmäasiantuntija

Yhteystiedot (puhelinnumero ja sähköposti): 050 487 5102, mnahkola@gmail.com

Sukukirjan taulu/sivu: 129-24

Vapaamuotoinen itsensä esittely:

Nokialta lähtöisin oleva perheenisä, tietotekniikka-alalla. Perheeseen kuuluu puoliso, neljä lasta ja sekalaisia kotieläimiä. Harrastan ja olen kiinnostunut monista asioista, sikäli kuin perheeltä jää aikaa. Miksi haluan olla mukana sukuyhdistyksen hallinnossa? Kun kerran yhdistys on, täytyy jonkun sitäkin tehdä...

Nimeni on Markus Varvio ja ikää 47 vuotta. Asun Ylöjärvellä, Tampereen kyljessä. Perheeseeni kuuluvat vaimoni Mirkka sekä kolme lasta Millanoora 20 v., Rasmus 18 v. ja Niklas 16 v.

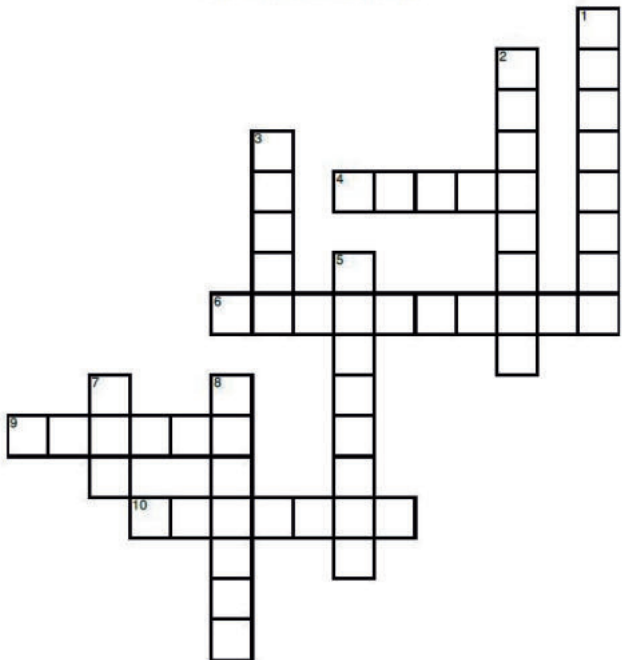
Työskentelen Eduix Oy -nimisessä tamperelaisessa IT-alan ohjelmistoyrityksessä. Olen varatoimitusjohtaja ja vastaan mm. yrityksemme myynnistä, sopimuksista ja hallinnollisista asioista.

Sukuyhdistysasiat ovat olleet jo pidemmän aikaa lähellä minua kotisivujemme myötä. Toteutin niiden ensimmäisen version vuonna 2006 ja vuosien saatossa päivänvalon on nähnyt jo useampi versio kotisivuistamme. Uusimman hallituksen myötä tehtäväkenttäni sukuyhdistyksen asioiden hoidossa on laajentunut myös rahastonhoitajaksi.

Markus Varvio
markus.varvio@eduix.fi
050 533 3303

Sukuristikko

Päivi Saukon laatima pieni sanaristikko, jonka täyttämiseen tarvitset vain hieman tietoa suvustamme ja kekseliäisyyttä.

Vaakaan

4. "Ilmestyneiden sukukirjojen lukumäärä
6. "Tapahtuma Turussa elokuussa 2020
9. "Pienikokoisin sukuuotteemme myynnissä
10. "Sukuhaaroja kuvaava piirros

Pystyyn

1. "Yhdistyksen kokouksen valitsema
2. "Sosiaalinen media jossa sukumme näkyy
3. "Kaupunki josta sukumme lähtöisin
5. "Suvun nimen ensimmäinen osa

7. " Puheenjohtajamme etunimi
8. "Suvun nimen toinen sana

**PUHE TAMMISUNNUNTAIN
KIRKKOILLASSA
28.1. 2018.**

Juha Pihkala, piispa emeritus

Rakkaat kristityt! Kun ajattelen, muistelen sitä, millaisissa merkeissä Suomen itsenäisyyden ensimmäinen vuosi alkoi ja myös jatkui, ja katson tänään ympärilleni, ihmettelen, olen syvästi kiitollinen. Huolimatta siitä, mitä silloin tapahtui, olemme selviytyneet, selviytyneet hyvin. Rakennamme tätä maata yhdessä, emme aina yksimielisinä, mutta etsien ja löytäen yhteisiä pelisääntöjä noudattaen ratkaisuja, joiden kanssa me kaikki voimme kohtuudella elää. Tämä on historiallinen tosiasia.

Keiden ansiota tämä yhdessä koettu, kaikkien tunnustama ja tunnustama tosiasia on, siitä ei ole yksimielisyyttä. Siitä on yhä erilaisia tulkintoja, erilaisia kertomuksia. Niitä ja niiden merkitystä on tarkoitukseni tänään pohtia.

Ehdottomasti totta on historiassa aina vain se, mikä on tapahtunut, sen sijaan ei koskaan kaikki se, mitä noista tapahtumista kerrotaan. Kun jotain kerrotaan, aina voi jäädä jotain kertomatta, joko tietoisesti sen julki lausumista vältellen tai sitten siksi, ettei ole nähty eikä kuultu eikä ymmärretty kaikkea. Siksi jokainen yksittäinen kertomus on tarkimmillaankin aina vajaa.

Myös vuoden 1918 tragediasta on vuosikymmenien mittaan esitetty paljon varmoja ja ehdottomia väitteitä, jotka myöhemmin ovat osoittautuneet puutteelliseksi. Jos nuo väitteet ovat juurtuneet osaksi meitä kannattelevaa oikean Suomen ja suomalaisuuden ideaa, niistä on vaikea luopua, vaikka varmaa uutta tietoa tulisikin. On vaikeaa omaksua uusia näköaloja. Kivutusta se ei juuri koskaan käy.

Kaikkiin historian tapahtumiin on syynsä, mutta läheskään aina ne eivät ole niitä, mitä syiksi kulloinkin kerrotaan. Kertomuksemme eivät ole objektiivisia. Vaikka sellaiseen vilpittömästi pyrkisimme, niissä on silti aina subjektiivisen tulkinnan patinaa – joko omaamme tai sitten oman yhteisömme niihin kuorruttamaa. Se koskee myös sitä satavuotismuistoa, jonka vuoksi olemme tänään tulleet tänne kirkkoon.

Kirkko on totuusyhteisö – niin on sanottu ja sitä me ainakin toivomme – ja silti on hyvä, että tämän salin kattoon on maalattu käärme. Se muistuttaa meitä

siitä, että missään paikassa, missään tilassa emme ole vapaita Saatanan, *Valheen Isän* vaikutuksista. Sitä tuo kuva täällä symboloi.

Kirkkomme käänsi tuossa sadan vuoden takaisessa tragediassa selkäänsä satojen tuhansien suomalaisten, satojen tuhansien omien jäsentensä kertomuksille. Se liimautui ja leimautui valkoiseen kertomukseen, horjui kansallisen ideologian ja universaalin olemuksensa välisessä jännitteessä.

Vasta myöhemmin, laajemmin vasta Toisen maailmansodan jälkeen se on alkanut ymmärtää, mitä noiden ihmisten mielissä silloin liikkui, ja arvioida sitä omasta uskon perinnöstään käsin. Sehän ei ole musta eikä valkoinen, ei valkoinen eikä punainen, ei kanna mitään aatteellista väriä, vaan avautuu kaikkien ihmisten puolesta kärsineen, kuolleen ja ylösnousseen Kristuksen sanoista ja teoista – täällä ja kaikkialla maailmassa.

Pidämme objektiivista totuutta arvona, jolla on moraalinen velvoittavuus. Ainakin sellainen vaatimus sisältyy oman kristillisen uskomme ytimeen. Muistamme varmaankin Jeesuksen sanat, jotka hän lausuu Johanneksen evankeliumissa:

”Jos te pysytte uskollisina minun sanalleni, te olette todella opetuslapsiani. Te opitte tuntemaan totuuden, ja totuus tekee teistä vapaita.” (8: 31–32)

Totuus vapauttaa, kun kertomus vastaa sitä, mikä on tapahtunut. Myös kipeä totuus vapauttaa, puhdistaa, jos sen jakaman tuomion hyväksyy. Armo on aina totuuden kumppani. Armo tulee todelliseksi vain sille, jonka totuus on paljastanut. Ilman sitä eivät haavat pääse paranemaan. Mutta ilman armoa totuus on armoton. Vaikka emme pakenisi totuutta, vaikka olisimme valmiita tunnustamaan sen kaikessa laajuudessaan sellaisena kuin se on, olemme silti jatkuvasti vasta matkalla sitä kohti. Silloinkin, kun me pyrimme objektiivisuuteen, me taivumme helposti siihen suuntaan, mikä jollain tavoin vastaa omia toiveitamme ja uskomuksiamme. Siksi joudumme helposti osittaisten ja puolueellisten tulkintojen vangiksi, koskevat nämä tulkinnat sitten itse tapahtumia tai sitten niihin johtaneita syitä.

Siksi totuuden etsintä johtaa siihen, että historia joudutaan kirjoittamaan aina uudestaan, sillä aiempien totuudeksi uskottujen tapahtumien ja selitysten takaa löytyy uusia tapahtumia ja selityksiä. Mutta löytyy myös tosia tapahtumia, jotka ovat jääneet meiltä kokonaan kätköön, jotka eivät ole olleet osa omaa tai yhteisömme kertomusta. Myös ne on kohdattava, jotta totuus ja armo voisivat

tehdä parantavan työnsä.

Professori Juha Siltala julkaisi yhdeksän vuotta sitten erittäin laajaan lähdeaineistoon nojaavan tutkimuksen Sisällissodan psykohistoria. Se on tuskallista luettavaa, lukee sitä sitten kumpaan tahansa itsenäisyytemme vuosisadan suureen kertomukseen samastuva nykysuomalainen. Siltala tiivistää työnsä tulokset toteamalla: Sodan kummankin osapuolen esittämien yhteiskunnallisten päämäärien kannustimena oli korkeita eettisiä ihanteita, mutta lopulta kumpikin osapuoli, punainen ja valkoinen, toteutti viimeistä piirtoa myöten sen irtokuvan, jonka vastapuoli oli siitä omassa propagandassaan piirtänyt.

Kumpikin osapuoli teki tekoja, joita nykyisin kutsuttaisiin rikoksiksi ihmisyyttä vastaan, ero niiden välillä ei ole laadullinen, vain määrällinen – ja tässä tapauksessa voittajan tappioksi.

Tuosta neljän kuukauden sodasta on vuosikymmenien mittaan käytetty useita tunteisiin vetoavia nimityksiä. Ne ovat olleet tärkeä osa sitä kertomusta, jota osapuolet ovat omassa yhteisössään toistaneet ja siirtäneet ensin isoisiltä ja isoideiltä isille ja äideille, sitten heiltä kolmannen polven pojille ja tyttärille. Mikään niistä ei yksinään vastaa sitä tarkentuvaa kuvaa, jonka uusi tutkimus on tuosta tragediasta paljastanut. Nyt olisi aika kääntää viimeisetkin kivet.

Myös historiassa vain totuus tekee vapaaksi, antaa mahdollisuuden uuteen alkuun. Eikä tämä koske pelkästään kansojen ja valtioiden historiaa, vaan myös niiden keskuudessa eläneiden ja elävien kirkkojen historiaa. Etelä-Afrikan apartheidin ajan haavoja on käyty kasvokkain läpi totuuskomissioissa, joissa myös paikalliset kirkot ovat olleet osallisia parannusta etsivissä ja edistävissä prosesseissa.

Nuo vuoden 1918 sodan nimitykset ja niihin liitetyt kertomukset ovat erottaneet meitä suomalaisia toisistamme, rakentaneet muureja ja kaivaneet vallihautoja välillemme, välillä korjailleet niitä, pitäneet niitä yllä. Vielä tänäänkään ne eivät ole historian eroosiossa niin mataliksi murenneet, ettemme niihin yhä kompastuisi ja jalkojamme loukkaishi.

Itse olen kasvanut kodissa, jossa Vapaussota oli tuon tragedian nimityksenä itsestään selvä, ja ajatus siitä, että voisin, että minulla olisi lupa etsiä ystävyyttä toisen osapuolen lastenlasten kanssa, oli minulta, 50-luvun alun poikaikäiseltä, ankarasti kielletty. Kun

suuressa ymmärtämättömyydessäni sellaisia askeleita otin, jouduin äkäisin komennoin takaisin ruotuun. Se tuli jostain isän ja äidin ajasta ja maailmasta, joka ei ollut minun aikaani eikä minun maailmaani. En ymmärtänyt, miksi niin piti olla, mutta olin silloin tietysti kuuliainen niin kuin lapsen kuuluu olla.

Olen sen jälkeen kulkenut pitkän tien, ymmärtänyt vähitellen, että valkoinen Suomi ei ole ollut ainoa oikea Suomi, että on myös muun värisiä kertomuksia, joita minun on kuunneltava. Niin on tehtävä, jotta olisin rehellisesti etsimässä vapauttavaa totuutta, siis myös sitä totuutta, joka Kristus itse on. Niin on tehtävä, jotta olisin kulkemassa sitä tietä, joka hän on, ja elämässä sitä elämää, joka hän on. Tässä on tehtävää myös tälle vuodelle.

Kun nyt, jo vanhana, muistelen lapsuuteni ja nuoruuteni kokemuksia ja näköaloja, niin yhä uudelleen palaavat mieleeni Paavalin sanat ensimmäisen Korinttilaiskirjeen 13 luvun lopussa. Niitä ennen on tuo tuttu rakkauden ylistys – joka ei ole mikään irrallinen julistus, vaan osoitettu Korintin rikkinäiselle ja riitelevälle, uskon vahvuudesta, tiedosta, vallasta taistelevalle seurakunnalle.

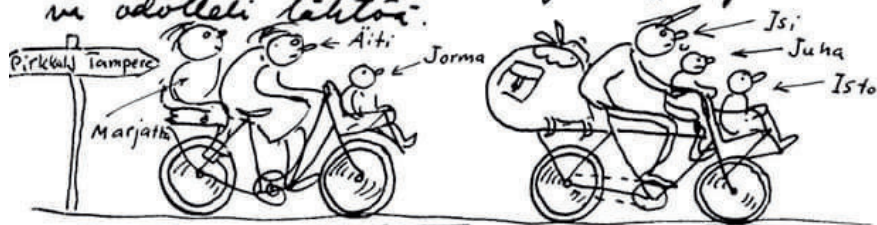
"Kun olin lapsi, minä puhuin kuin lapsi, minulla oli lapsen mieli ja lapsen ajatukset. Nyt, kun olen mies, olen jättänyt sen mikä kuuluu lapsuuteen. Nyt katselemme vielä kuin kuvastimesta, kuin arvoitusta, mutta silloin näemme kasvoista kasvoihin. Nyt tietoni on vielä vajavaista, mutta kerran se on täydellistä, niin kuin Jumala minut täydellisesti tuntee. Niin pysyvät nämä kolme: usko, toivo, rakkaus. Mutta suurin niistä on rakkaus."

Antti ja Lilja Pihkalan perheen kesäohjelmaa arkistojen kätköistä

Kesäloma vuonna 1946:

Trilla-oli pitkästä aikaa oikein 3-viikkoisen kesäloma, joka alkoi 1.7.46.

Niinmä-olikin päätetty tehdä oikein polkupyörä ym ajopeli-rengas matka kokes perheen voimalla. Polkupyörät ja tavarat varustettiin kuntoon ja startettiin pyörillä 2.7.46 aamulla kohti Tampereen Mustalahden satamaa, jossa "Tarjanne"-laiva odotti lähtöä.

Tarjanne-laivalla matkustettiin sitten viilem- tuulena, kauniin sään vallitessa. Nainjärven ylös päin aina Viinvedellä saakka, jonne saavuttiin klo 20. maissa illalla. Vielä samana iltana ajeltiin pyörillä Viirille saakka, jossa yövyttiin. Isto ja Juha pyörivät verraten virkeinä illalla, mutta Jorma ei veteli pyörän tuolissa nukahtamaan muok- Kuena siuna tänne. Aamulla 3.7. kailukki olivat taas virkeitä matkan jatkamiseen.

Teppa (Alarik on virallinen etunimi) Gummerus oli Pihtiputaan pappilan poikia. Hän kävi koulua Kuopion lyseossa ja asui koulukortteerissa. Vuonna 1896, 17-vuotiaana koululaisena, hän kirjoitti seuraavan kirjeen Kuopiosta Pihtiputaalle pikkusiskolleen, 13-vuotiaalle Katrille. Katri oli isoäitini. – *Hannele Koivisto*

9

Kuopio ?/X 96

Rakas Katri!

Ole nyt Katri rakas niin hyvä ja toimita tämä asia jonka minä annan sulle. Onkohan sulla aikaa nyt. Kysy ensin papalta annoinko minä hänelle laboratorion avaimen (sen Helmin rohtokaapin). Jos se ei ole papalla niin katsele minun lootastani. Se on oikealla puolella lootaa olevassa paperilootassa, siinä joka on ensin, ei siinä joka on takapuolella. Siinä lootassa on nimittäin kaksi pienempätä paperista lootaa jotka ovat papereita täynnä. Katsele tarkasti pienemmästä niistä lootista jos se avain on siellä, kai se on siellä paperilootan pohjalla. Siinä lootassa on myös muistaakseni sähkölamppu josta tiedät mikä se lootaa on jota tarkoitan. Jos se ei ole siinäkään niin katso sitte siitä takimmaisesta. Jos ei ole siinäkään niin ruuvaa sitte rohtokaapin saranat auki ja ota sieltä se höyrykone joka siellä on pikkuseen puulootaan ja jos sattuu olemaan tänne tulevia, niin lähetä se minulle. Jos ei ketään tulevia niin vie se lootassa Jyväskylään, ja anna se siellä Reenalle niin hän tuo sen mulle. Minä annan panna siihen uudet höyrytorvet kun niitä ei voi tehdä muualla kun konepajassa rauta sorvilla. Täällä on rautatien konepajassa yksi mies joka tekee ne 25 pennillä kappaleen. Niitä pitää tehdä 2 kp. Se täytyy olla se kone täällä, että ne tulee sopivat. Pane se kone oikein pakkaamalla (paperia, ei pumpulia tai vaatetta) ympärille ettei se hölkä siinä lootassa. Koeta nyt toimittaa tämä asia hyvästi; niin minäkin yritän lukea niin että pääsisin ehdoitta 6 luokalle ja sittenkös me kesällä leikittäs höyrykoneilla ja muuten. Laitettas kummeleita ja viittoja. Niin, lysti sitte tulee! Täytyy mennä kouluun heti. Hyvästi nyt ja ettet itse osaa tätä asiaa toimittaa niin pyydä että pappa aukaisis sen oven jos et löydä avainta ja naulais sen lootan kiinni. Hyvästi nyt pikku Katri ja Jumalan haltuun!

Teppa

Olga Gummerus-Ehrström,
omakuva 1897.
Gösta Serlachiusen
taidesätiö (valokuva Teemu
Kääli)

OLGA GUMMERUKSEN TAIDETTA ESILLÄ MÄNTÄSSÄ

Nyt on sukulaisilla hyvä syy vierailla Mäntässä Serlachius-museoissa: Olga Gummerus-Ehrströmin (1876–1938) ja hänen miehensä Eric O. W. Ehrströmin (1881–1934) tuotantoa on siellä esillä laajemmin kuin koskaan ennen. Näyttely ”Olli ja Bucklan – Ehrströmien elämä ja taide” on avoinna 26.1.2019–12.1.2020.

Näyttely on esillä molemmissa Serlachius-museoissa. Olgan maalaukset ja piirrokset esitellään taidemuseo Göstassa, ja Gustaf-museossa on nähtävillä Ehrströmien henkilöhistoriaa, Ericin taideteollisuutta sekä heidän yhteistyötään Gösta Serlachiuksen kanssa. Suuri osa näyttelyn teoksista on esillä ensimmäistä kertaa.

Olga kutsuttiin Olliksi lapsesta saakka, Ericin lempinimi Bucklan taas juonsi hänen pyöreästä olemuksestaan ja mahastaan. Heidät tunnettiin nimenomaan lempinimillään, jota etenkin Ollin kohdalla käytettiin jopa monissa virallisissa yhteyksissä.

Olli ja Bucklan olivat ansioitunut taiteilijapariskunta, joka kuitenkin jäi suurelle yleisölle tuntemattomaksi. Olli oli lahjakas muotokuvamaalari. Hän myös suunnitteli ja toteutti lasimaalauksia, tekstiilejä ja muita koristetaiteen teoksia miehensä työparina. Bucklan puolestaan oli arvostettu taiteilija ja taideteollisuusmies, joka työskenteli muun muassa arkkitehtitoimisto Gesellius, Lindgren, Saariselle.

Sukumme virkamieshaaraan kuuluva Olga oli itsenäisyysaktivisti Herman Gregorius Gummeruksen sisar. Olga löytyy sukukirjan I-osan taulusta 320.

Serlachius-museot ovat avoinna talviaikaan 1.9.–31.5. ti-su klo 11–18 ja kesäaikaan 1.6.–31.8. joka päivä klo 10–18.

Lisää tietoa näyttelystä ja museoista www.serlachius.fi

Sukutuotteita hyvä valikoima

Sukuyhdistyksellä on myynnissä hyvä valikoima sukutuotteita. Olethan jo huomannut? Ja tuotteista kannattaa vinkata muillekin sukulaisille aina tavatessa. Sukutuotteiden myynti muodostaa merkittävän osan yhdistyksemme varainhankinnasta. Ja mikä parasta, ne vahvistavat sukuyhteyden tunnetta!

Sukukirja Gummerus-Pihkalan suku III (2017) on uusimpia tuotteitamme. Hintaan 80 euroa saa tuhdin lukupaketin, joka sisältää päivityksiä edellisissä sukukirjoissa julkaistuihin sukuhaaroihin sekä kaksi uutta sukuhaaraa, Pielaveden haaran ja Ahlaisten haaran eli Warnbergit. Kahta ensimmäistä sukukirjaa, osia I ja II (ilmestyneet 1992 ja 2001), on edelleen varastossa, joten viimeistään nyt kannattaa ne hankkia, jos niitä ei vielä omassa kirjahyllyssä ole. I- ja II-osat maksavat 60 euroa kappale. Koko kolmen sukukirjan sarjan puolestaan saa edulliseen pakettihintaan 180 euroa.

Sukutaulussa on esitetty sukuhaarat sukupuun muodossa pohjautuen Gummerus-Pihkalan suku -kirjassa (1992) esitettyihin sukutauluihin. Tämän sukupuun avulla viimeistään selviää, mistä se oma sukuhaara lähtekään ja mitä kautta löytyy yhteys kantaisä Josephus Petri Gummerukseen. Ja kaikki tämä vain 8,50 euroa.

Heille, joiden pihasta löytyy lipputanko, sopii mainiosti sukuviiri. Sukuvaakunan pohjalta suunniteltu viiri on Finn-Marin

Lipputehtaan laatutuote. Hinta 90 euroa.
Varastossa on vielä jokunen kappale.

11

Sukuvaakunan pohjalta suunniteltu **pinssi** on pieni ja tyylikäs, koristaa hienosti kenen tahansa sukulaisen rintapieltä. Pinssin saa 8 eurolla.

Kauan toivottuja **sukupostimerkkejä** on saatavilla jälleen! Sukuvaakunalla varustetut merkit ovat arvoltaan 1. luokan ikimerkkejä eli yhdellä merkillä voi postittaa max. 50 g kirjelähetyksen. Merkit on toteutettu ns. Postin omakuvamerkinä. Yhdessä arkissa on 10 kpl merkkejä ja hinta on 30 euroa/arkki.

Eikä siinä vielä kaikki. Valikoimasta löytyy myös **brodeerattuja tuotteita**: pellavainen kaitaliina 50 euroa ja servetit 15 euroa/kpl, sukuvaakunataulu 120 euroa, pikeepaita 35 euroa. Tuotteisiin brodeerataan sukuvaakuna.

Kaikista tuotteista löytyy lyhyet kuvaukset ja hinnat yhdistyksen nettisivuilta, ja tilauksen voi tehdä nettisivujen kautta avautuvalla tilauslomakkeella. Tilauksen voi tehdä toki myös sähköpostitse tai puhelimitse sukuyhdistyksen sihteerille. Tuotteiden

hintaan lisätään pakkaus- ja postituskulut, niistäkin löytyy tiedot netistä. Tuotteet toimitetaan Postin Helposti-pakettina.

Sukutuotteet ovat muuten oiva lahjaidea esimerkiksi merkkipäiväsankarille, vastavalmistuneelle, eläkkeelle jäävälle tai muuten vaan uuden kynnyksellä olevalle. Ja tuleehan se joulukin taas kohta. Kenelle sinä voisit antaa suvun kulttuuriperinnöstä muistuttavan lahjan?

Suunnitteilla on myös uusia sukutuotteita, joten kannattaa seurata nettisivustoa ja muuta tiedotusta. Hallitus myös mielellään ottaa vastaa ideoita ja vinkkejä uusiksi sukutuotteiksi.

Uusin sukumme kirja, ***Gummerus-Pihkalan suku III***, julkaistiin elokuun lopulla 2017 Tampereen sukukokouksessa. Kirja on jatko- ja täydennysosa kahteen ensimmäiseen, vuosina 1992 ja 2001 ilmestyneisiin Matti J. Kankaanpään tuottamiin kirjoihin.

Kirjan tekemisen prosessista

Sukukirjan tekeminen käynnistyi keväällä 2014, kun hallitus antoi minulle toimeksiannon toimittaa uusi sukukirja. Tiedonkeruu kirjaa varten aloitettiin pian sen jälkeen. Tavoitteena oli saada sukulaisilta mahdollisimman paljon päivitystietoa aiemmissa kirjoissa julkaistuihin tietoihin, uusia syntyneitä sukupolvia yms. Tällaisesta täydennysosasta oli sukulaisten taholta esitetty toiveita jo runsaasti, useassa sukukokouksessa.

Kuten kirjaprojekteissa usein käy, alkuperäinen kunnianhimoinen aikataulu venyi monista syistä jonkin verran. Lopullinen deadline oli kuitenkin asetettu Tampereen kokoukseen, ja se määräaika piti. Kaikkiaan kirjaprojekti kesti noin kolme ja puoli vuotta.

Tiedonkeruun vaihetta jouduttiin jatkamaan alkuperäisestä aikataulusta reilu pari vuotta pidempään, ennen kuin aineistoa oli kasassa halutun kokoisen kirjan verran. Voi tietenkä aikaa, ennen kuin tieto uuden kirjan tekemisestä tavoitti kaikki sukulaiset ja sukuhaarat ja sai heidät aktivoitumaan ja toimittamaan tietojaan ja päivityksiään.

Toki prosessin keston vaikutti sekin, että tein kirjaa päivätyöni ohella: iltaisin ja viikonloppuisin, lomina ja juhlapyhinä, kokopäivätyön ja siihen liittyvän työmatkailun ynnä muun ”normaalin elämän” ohella. Kirjaprojektin aikana kaikki muut harrastukset olivat tauolla: ”Ei kun mä teen nyt kirjaa...”

Tämän kokoisen ja sisältöisen kirjan tekeminen sinänsä on aikaa vievää puuhaa. Kaikki eri vaiheet, käsikirjoituksen työstäminen, taittaminen, kuvien käsitteleminen, kaavioiden luonnostelu ja puhtaaksi piirtäminen, monet tarkistuskierrokset, oikolukemiset sekä lopuksi painatus ja sidonta – ne vievät oman aikansa.

Sukulaiset lähettivät aineistoa monissa eri muodoissa. Sähköpostilla, nettilomakkeilla, kirjeitse. Ruutupaperilla, valkoisilla aanelosilla, jopa kukkasin koristelluilla papereilla. Word-tiedostoina, Excel-taulukoina, kauniisti käsin

kirjoitettuina listoina. Kaikki kelpasivat. Aineiston mukana tuli runsaasti terveisiä, kannustavia toivotuksia ja ilon ilmauksia siitä, että kirjaa on ryhdytty tekemään. Kiitokset niistä kaikista, ne olivat tervetulleita ja tulivat välillä todella tarpeeseen!

Itse kirjasta

Pääosan kirjasta muodostavat sukulaisten lähettämät sukutietopäivitykset ja täydennykset aiemmissa kirjoissa esitettyihin perhetauluihin. Näitä tietoja sekä uusia polvia on esitetty useissa sukuhaaroissa sen mukaan, miten sukulaiset ovat olleet aktiivisia lähettämään tietoja. En ole itse tehnyt täydentävää tutkimusta, koska toimeksianto ei sellaista sisältänyt. Sukututkimuksen periaatteet ja käytännessäännöt oli luonnollisesti syytä tuntea, jotta tietojen työstäminen oli mahdollista. Oli myös opiskeltava aiempien kirjojen periaatteet ja logiikka perin pohjin, jotta perhetaulujen muodostaminen ja tietojen käsitteleminen tähän kirjaan saattoivat onnistua ja noudattaa aiempien kirjojen käytäntöä.

Matrikkeliosan lisäksi kirjassa on joitakin artikkeleita tai muisteluksia, joita sukulaiset ovat laatineet eri henkilöistä. Esimerkiksi Heikki Korppoosta, Pentti Konstista ja Kustaa Sarsasta löytyy mielenkiintoisia muisteluksia. Naisnäkökulmaa edustavat vahvoja naisia, Greta Gummerusta ja Katri Gummerus-Jalasta, kuvaavat hienot kirjoitelmat. Ja on siellä muitakin henkilökuvia. Näistä tarinoista kiitokset kirjoittajille!

Sukuyhdistyksen 60-vuotisjuhlavuoden kunniaksi Heikki Gummerus ja Timo Pihkala laativat yhdistyksen historiikin, joka löytyy kirjan loppupuolelta. Mielenkiintoisia vaiheita on sisältynyt sukuyhdistyksen toimintaan! Myös sukuvaakunan vaiheet on merkitty muistiin omaan artikkeliinsa.

Suvun piirissä monta sukututkijaa, jotka ilahduttivat meitä luovuttamalla aineistoaan tähän kirjaan. Ison osan matrikkeliosasta muodostavat kaksi uutta sukuhaaraa, jotka ovat kirjaan luovuttaneet sukututkijat Jaana Lehtilä ja Pertti Snäll sekä Juha Rönkkö. Jaana ja Pertti ovat tutkineet Anna Mulinuksesta juontavan haaran, joka sai tässä kirjassa nimekseen Ahlaisten haara eli Warnbergit. Anna Mulinus oli Josephus Petri Gummeruksen tyttären Valpurin pojantytär, joka avioitui Ahlaisten kappalaisen Mickel Wahrnbergin kanssa, ja niin sai alkunsa nykyisin Poriin kuuluvan Ahlaisten suunnalla vaikuttava haara. Juha Rönkkö puolestaan on tutkinut Pielaveden haaraksi nimettyä haaraa, jonka kantäiti Anna Gummerus löytyy IV:stä polvesta. Anna Gummerus avioitui Pielaveden nimismiehen Jakob Mechelinin kanssa, ja siitä lähtien tuo haara on

¹⁴ vaikuttanut siellä päin Suomea. Lämpimät kiitokset Jaanalle, Pertille ja Juhalle aineistojensa luovuttamisesta, että saimme näiden kahden Annan jälkeläiset kirjaamme!

Hallitus evästi, että uuden kirjan tulisi visuaaliselta ilmeeltään noudatella edellisten kirjojen tyyliä, ilmettä ja ulkoasua, jotta se ”sopisi sarjaan” niiden kanssa. Taittajamme puolestaan ehdotti, että kirjan ulkoasua voitaisiin hieman ”päivittää 2000-luvulle”. Niin sitten tehtiinkin. Matrikkelimuotoisen teoksen formaatissa ei ole ihan hirveästi vaihtelun varaa, mikä hieman raastoi myös graafikkona ja luontokuvaajana työskentelevän taittajamme sielua, mutta pienin keinoin ilmeeseen saatiin tuoreutta ja modernimpaa otetta. Tekstityyppi on uudenlainen mutta matrikkeliin sopivasti klassinen. Taitto-ohjelman käyttö mahdollisti joustavammat välistykset, ja kaavioiden ilmettä ja luettavuutta uudistettiin tekstityypillä ja tekstin pistekoolla. Radikaalimpi muutos lienee se, että tekstin painoväriksi valittiinkin tumma ruskea eikä perinteinen musta. Lopputulos on siten hieman pehmeämpi. Ja ihan radikaalein uudistus on se, että kannet ovat neliväriset!

Sukukirjojen merkityksestä

Kirjaprosessin aikana päässäni pyöri kaikenlaisia ajatuksia tällaisten sukukirjojen merkityksestä. Tuli mietittyä mm. tähtitieteilijä Esko Valtaojan toteamusta, että hän kirjoittaa kirjoja taistellakseen kolmea asiaa vastaan: tietämättömyyttä, toivottomuutta ja tylsyyttä. Toimivatko sukukirjat ”aseena” noita kolmea asiaa vastaan? – Tietämättömyyttä vastaan, varmasti. On hyvä tietää, keitä olemme ja mistä tulemme, mistä suvun tarina on alkanut. – Toivottomuutta vastaan, kyllä vain. Sukupolvien ketju ja suvun tarina ilmentää nimenomaan toivoa, eteenpäin menemistä, elämän jatkumista. – Mutta entä tylsyyttä vastaan? Teoksella, jossa on enimmäkseen nimiä ja numeroita eli juonenkäänneet yhtä jännittäviä kuin puhelinluettelossa?? Aivan varmasti. Päivämäärien ja vuosilukujen takaa löytyy tarinaa jos jonkinlaista: on sitkeää talonpoikaa, sisukasta perheenemäntää, sankarimiehiä ja -naisia, Amerikkaan ja Australiaan menijöitä, naisia jotka loivat itsenäisen uran silloin kun se oli vielä lähes ennenkuulumatonta, miehiä jotka yhden yrityksen romahdettua perustivat uuden, opin tiellä edenneitä toiveikkaita nuorukaisia ja neitosia. Kaikkea muuta kuin tylsää!

Jossakin vaiheessa elämää monet meistä kaipaavat johonkin laajempaan yhteisöön kuulumista, juuriensa tuntemista, suvun suomaa selkänojaa. Se tunne kehittyy vanhemmiten, ainakin minulle kävi niin. Sukukirja on sen yhteisön

ilmentymä, johon ihminen luontaisesti, lähtökohtaisesti ja syntyperäisesti kuuluu ja joka on yhteisönä valmis ottamaan hänet vastaan, oli hän millainen tahansa. Sen vuoksi tällaisilla sukutietojen kokoelmilla on merkitystä, niille on tarve ja niitä tulevaisuudessakin varmasti vielä tehdään – ovat ne sitten perinteisessä kirjaformaatissa tai jossakin muussa muodossa.

Kiitokset

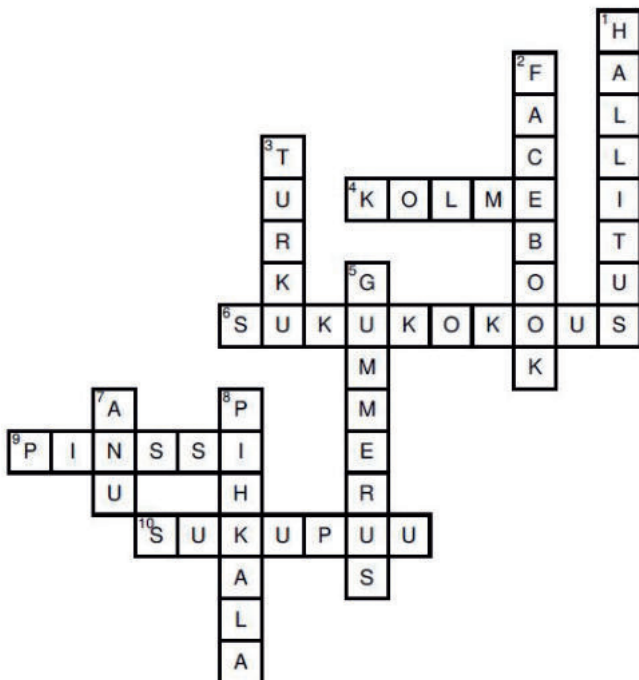
Kiitokset kaikille sukulaisille, jotka tavalla tai toisella osallistuitte ja annoitte panoksenne uuden kirjan tuottamisen prosessiin! Ja kiitokset silloiselle hallitukselle luottamuksesta, hyvästä yhteistyöstä ja antamastanne mahdollisuudesta kokea tällaisen kirjan tekemisen vastuu ja ilo!

Antoisia lukuhetkiä uuden sukukirjan parissa!

Tuula Pihkala

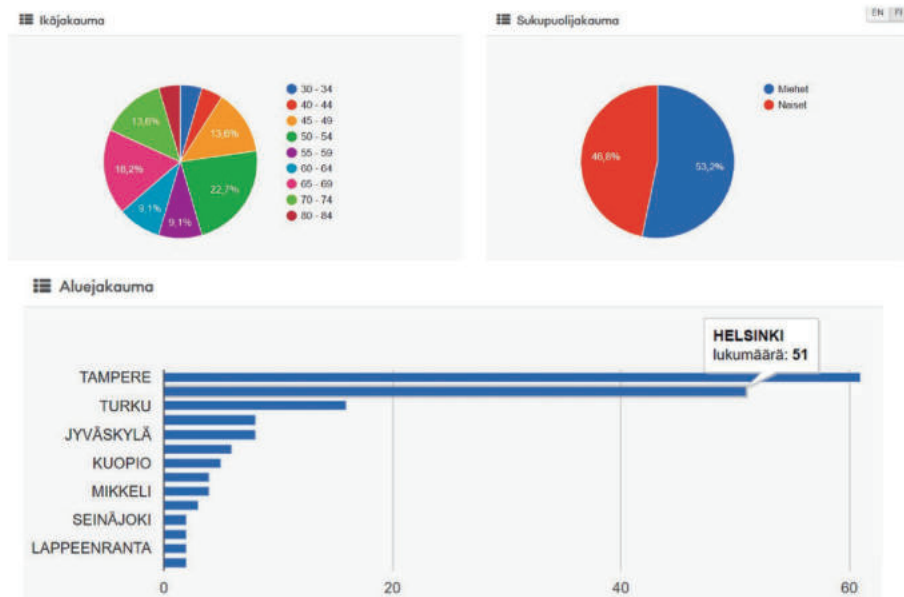
sukukirjan toimittaja

Ratkaisu

Uusi jäsenrekisterisovellus helpottaa ajantasaista yhteydenpitoamme

Sukuyhdistyksemme on ottanut käyttöön nettipohjaisen jäsenrekisterisovelluksen, **FloMembersin**. Se on **Flo Apps Oy:n** kehittämä tuote, jota käyttää jo yli 500 järjestöä. Sovelluksen käyttöön ottamisella pyrimme siihen, että jäsenrekisterimme on entistä ajantasaisempi, tietoturvaisempi ja jäsenkuntaamme hyvin palveleva. Jatkossa sitä haluavilla on mm. mahdollisuus saada palveluita ja viestintää sähköisessä muodossa. Toki myös perinteinen paperimuotoinen asiointi on edelleenkin mahdollista.

Kuva: Uudesta jäsenrekisterisovelluksestamme voi tulostaa erilaisia kaavioita ja raportteja

Järjestelmän ominaisuuksia, joista olemme ottaneet käyttöön vasta osan, ovat mm. tietojen automaattinen varmuuskopiointi, sähköisten jäsentiedotteiden jakamismahdollisuus, laskutus sähköpostilla ja paperilla sekä tapahtumiin ilmoittautuminen. Jäsenrekisterisovellus täyttää Euroopan Unionin yleisen tietosuojasetuksen (GDPR) vaatimukset.

Sovelluksen ominaisuuksia otetaan vaiheittain käyttöön. Yhdistyksen tiedossa olevat jäsentiedot on siirretty palveluun. Sovelluksen mahdollisuudet ja edut saavutetaan, kun sen jäsenistöämme koskevat tiedot ovat riittävän ajantasaisia.

Haluatko edelleen paperilehden vai lukisitko sähköistä sukulehteä?

Tähän asti sukulehti on lähetetty jäsenistölle aina paperisena, samoin jäsenmaksulaskutus on toteutettu paperilaskuina. Haluaisitko jatkossa lukea mieluummin sähköistä sukulehteä ja -tiedotteita ja saada jäsenmaksulaskun sähköpostiisi?

Jos haluat nämä palvelut sähköisinä, ole hyvä ja ilmoita sukuyhdistyksemme sihteerille seuraavat tiedot joko sähköpostitse **pihkalatuula@gmail.com** tai postitse tällä lomakkeella:

Koko nimi: _____

Sähköpostiosoite: _____

Jäsentiedotteen toivottu yksi toimitustapa:

- sähköposti ☐
- sähköposti ja paperi ☐
- paperi ☐
- ei postituksia ☐

Toivottu laskutustapa

- sähköposti ☐
- paperi ☐

Postita osoitteella:

Gummerus-Pihkalan sukuyhdistys ry
c/o Tuula Pihkala
Vanha Kangasniementie 27
50200 Mikkeli

Mikäli emme saa sinulta tähän liittyen mitään ilmoitusta, saat jatkossakin tiedotteet, sukulehden ja laskut edelleen paperimuodossa.

Yhdistyksemme tietosuojaseloste löytyy kotisivuiltamme <http://www.gummerus-pihkala.fi/>

Ilmoitathan muuttuneet yhteystiedot!

Sukuyhdistyksen hallituksen jäsenten yhteystiedot

Anu Korppoo, puheenjohtaja
anu.korppoo(at)hevosopisto.fi
040 860 7611

Tuula Pihkala, sihteeri
pihkalatuula(at)gmail.com
040 557 9929

Markus Varvio, rahastonhoitaja
markus.varvio(at)eduix.fi
050 533 3303

Päivi Saukko
paivi.saukko(at)musiikkivoimavarana.fi
040 577 3671

Teija Pihkala
teija.pihkala(at)kotikone.fi
040 542 8704

Matti Pihkala
pihkalanmatti(at)gmail.com
050 5160 965

Mikko Nahkola
mnahkola(at)gmail.com
050 487 5102

Tervetuloa Turkuun elokuussa 2020

Seuraava sukukokous pidetään sukumme syntysijoilla Turussa elokuussa 2020. Hallitus on jo aloittanut kokouksen valmistelut ja monenlaisia ideoita on noussut esiin. Yhdistyksen jäsenten toiveita ja ehdotuksia otetaan mielellään vastaan. Suunnitelmissa on kiinnostavaa ohjelmaa sekä aikuisille että lapsille, jotta koko perhe voi osallistua tapahtumaan.

Laitapa ajankohta kalenteriisi ja pysy kuulolla. Tarkempaa informaatiota aikataulusta, sisällöstä ja käytännön järjestelyistä tulossa heti, kun asiat varmistuvat.

Tapaamisiin Turussa!

DO
WHAT
YOU
LOVE

GUMMERUS-PIHKALAN SANOMAT
ISSN 0786-5147